

om at tage et Arbejde op blandt Emigranterne i Kanada, et Arbejde paa national og kirkelig Grund.

„Dansk Kirke i Udlandet“ har siden Selskabets Stiftelse i 1919 øvet en stor og velsignelsesrig Gerning blandt vore Landsmænd i fremmede Lande. Jeg skal minde om den store Indsats, som „Dansk Kirke i Udlandet“ har gjort ved Grundlæggelsen af den danske Menighed i Flensborg og ved Fortsættelsen af dens intensive Menighedsarbejde. Men Selskabet har desuden taget et Arbejde op bl. a. i Shanghai, i Peking, i Brisbane, i Australien, i Rio de Janeiro, i Berlin og i Paris; og overalt har Arbejdet vakt Glæde og vundet Anerkendelse. De Mænd, der er gaaet i Brechen for dette Arbejde, har haft den Glæde, at store Kredse i vort Folk har vist en enestaaende Offervillighed, saa der ad frivillig Vej er fremskaffet over ¼ Mill. Kr. Disse Gaver i Forbindelse med den af Staten ydede Støtte har dannet den økonomiske Basis for Virksomheden hidtil.

Men nu er det, der foreligger en helt ny Situation ved den store Udvandrerstrøm, der gaar mod Kanada, og ogsaa ved den Opfordring, der foreligger fra amerikansk Side om at komme disse Emigranter til Hjælp. Dette kan „Dansk Kirke i Udlandet“ ikke magte økonomisk, hvis der ikke stilles særlige Midler til Selskabets Raadighed, og i Tillid til, at Regering og Rigsdag deler „Dansk Kirke i Udlandet“'s Opfattelse, at det er den statsunderstøttede Folkekirkens Pligt at drage Omsorg for alle til denne Kirke hørende, selv om de befinder sig udenfor Rigets Grænser, har „Dansk Kirke i Udlandet“ indsendt et Andragende om en Understøttelse til Paabegyndelse af et Arbejde blandt Emigranterne i Kanada. Jeg vil gerne anbefale dette Andragende paa det varmeste, idet jeg ganske deler Syn med „Dansk Kirke i Udlandet“ med Hensyn til det, de har gjort gældende til Støtte for deres Andragende.

Sluttelig ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om en Sag, som har været omtalt, dels af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, dels af det ærede Medlem Hr. Kammersgaard. Jeg tænker paa Nedsættelsen af et kirkeligt Udvalg.

Jeg vil straks sige, at jeg nærer ikke ringe Betænkelighed ved at faa nedsat et kirkeligt Udvalg, hvis et saadant skal have til Opgave at fremskynde en Adskillelse mellem Stat og Kirke. At en saadan Adskillelse vil komme en Gang, er muligt, det er endogsaa sandsynligt, men jeg tror ikke, at troende Kristne skal være med til at fremskynde denne Adskillelse. Der vil

ved en saadan blive afstukket Grænser, og der vil blive sat Hegn, som det ikke vil blive let at overskride, og hvem ved, hvor mange Muligheder der vil gaa tabt.

Jeg vil heller ikke være tryk ved at faa nedsat et kirkeligt Udvalg, der har til Opgave at skabe en Kirkeforfatning. Store Kredse af Kirkefolket — og det ikke de ringeste — staar meget tvivlende overfor en Kirkeforfatnings Værdi for det aandelige Livs Trivsel i vort Folk. Men da jeg godt ser, at der er Spørgsmaal Staten og Kirken imellem baade af økonomisk og af aandelig Art, der trænger til Klaring, ønsker jeg at faa Klarhed over den Basis, et saadant eventuelt kirkeligt Udvalg kan blive nedsat paa, før jeg personlig endeligt tager Stilling hertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Naar det ærede Medlem Hr. Julin vil kritisere Professor Jørgensens Foredrag paa Statens Lærerhøjskole, er dog det først fornødne, at Kritikken kommer paa et sandt Grundlag; men det var ikke Tilfældet, for det ærede Medlem mente, at Professor Jørgensen paa Statens Lærerhøjskole havde udtalt de bekendte Bemærkninger om Aftenbønnen, og det er slet ikke foregaaet paa Statens Lærerhøjskole. Det er en Udtalelse, som Professorens har fremsat i „Politiken“, og man maa dog endelig ikke skyde mig i Skoene og give mig det allerringeste Ansvar for, hvad en Universitetsprofessor siger i „Politiken“'s Spalter. Jeg beder derfor det ærede Medlem, naar han vil kritisere, sørge for, at det Grundlag, han kritiserer paa, er i Overensstemmelse med Sandheden. I Slutningen af sit Foredrag sagde derimod Professor Jørgensen følgende, som jeg beder den højt ærede Formand tillade mig at oplæse: „Man bør hæve Religionsundervisningen op i et videnskabeligt Plan, saaledes at den bliver en objektiv Redegørelse for de religiøse Forestillinger og Bevægelser og ikke Forsøg paa at skaffe en ganske bestemt Religion Magt over Sjælene ved Andagtsøvelser, Salmesang o. lign.“ Man ser heraf, at Professor Jørgensen slet ikke er en Modstander af Undervisning om Religion, men at han kun ønsker, at denne Undervisning gives paa en objektiv Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.